

ГРИЦАЙ Остап (крипт. — О. Г., о. h; 02. 11. 1881, с. Княжпіль Добромилськ. пов., нині Старосамбір. р-ну Львів. обл. — 07. 05. 1954, Мюнхен) — літературознавець, критик, письменник, перекладач. Син **О. Грицай**. Дійсний член НТШ. Закін. Львів. академ. гімназію (1902), студіював германістику і літературознавство у Віден. університеті, де захистив докторат з філософії. 1910 повернувся до Львова, де до 1914 викладав нім., лат. та польс. мови у академ. гімназії. 1914–45 жив у Відні, потім — у Німеччині. Співпрацював з часописами «Діло» (1908–15), «Жусіє» (за ред. Л. Кульчицького), «Ukrainische Nachrichten» (1915–17; друк. орган СВУ) та «Ukrainische Blätter» (1918–19), де друкував свої літературознавчі та політ. статті, «Український прапор» (1920–27), «Воля» (1920–23) — у Відні, «Український скиталець» (Відень; Прага, 1922–23), «Український голос» (Перемишль, 1925–28). У 20–30-х рр. Г. був також співроб. «ЛНВ» за ред. Д. Донцова, а у 1926–39 — амер. «Свободи», пізніше — у «Християнському голосі» (Мюнхен) та «Українському слові» (Париж). У 20-х рр. Г. був тісно пов'язаний з урядом Петрушевича у Відні. За програмою нац. змагань він співпрацював з укр. визв. підпіллям, яке 1929 оформилося в ОУН під проводом Є. Коновальця. 1938–44 очолював Укр. нац. об'єднання у Відні. 1945 перебував у таборі в Карлсфельді, де був одним із засновників Спільноти укр. письменників і журналістів та Укр. літ.-мист. об'єднання, яке видавало часопис «Рідне слово». Від кін. 1946 — у таборі «Орлик» у Берхтесгадені, а від 1951 — у Мюнхені. Друкуватися почав наприкінці 1890-х рр. У часописах «Діло», «Буковина», «ЛНВ» уміщував вірші, поеми, оповідання. Автор соц.-психол. поеми «Утеча Олексі Перхуна» (1910), в якій засудив панську сваволу; циклів новел філос. і реліг. змісту «Обличчя

Сфінкса», «Шляхом Месії»; низки патріот. віршів, опубл. нім. мовою у «Ukrainische Nachrichten» (1915), — «Геній України» (про Т. Шевченка) та «Різдво 1914» (обидва — 7 січ.), «Україні» (про укр. хорунжу О. Степанів; 22 січ.), «Воскресла» (3 квіт.). Виступав з літ.-крит. статтями про творчість В. Стефаника, О. Кобилянської, М. Коцюбинського. Переклав нім. мовою «Слово о полку Ігоревім», уривок з «Енеїди» І. Котляревського, твори Т. Шевченка («Кавказ», «Сонце заходить, гори чорніють», «Пророк», «Розрита могила», «Якби мені черевики», «Муза», «Огні горять, музика грає», «Мені однаково» та ін.), І. Франка («Гімн», «Каменярі», «Конкістадори», «У долині село лежить», пролог до поеми «Мойсей»), Олександра Олеся («Яка краса відродження країни», «На цвинтар сумно не ідїть»). Укр. мовою переклав низку балад Ф. Шіллера. Написав чимало передмов до укр. перекладів Гі де Мопассана, Стендаля, Г. Флобера, О. де Бальзака, В. Гюґо, Ч. Дікенса, Р. Шерідана та ін.

Рекомендована література

1. О. Грицай: Некролог // Шлях перемоги. Мюнхен. 1954. Ч. 13, 23 трав.;
2. Винар Л. Остап Грицай. Життя і творчість. Клівленд, 1960;
3. Гавришків Б. З історії німецької шевченкіани // Архіви України. 1969. № 2;
4. Іваничук Н. Грицай Остап // Укр. журналістика в іменах. Л., 1998. Вип. 5;
5. Прима Л. Остап Грицай: Штрихи до портрета // Січ. 2000. № 5;
6. Остап Грицай: Бібліогр. покажч. Дрогобич, 2002.

Н. Р. Іваничук

Бібліографічний опис:

Грицай Остап / Н. Р. Іваничук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31726>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).